

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Udrag fra Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 507. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139954078144/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Ikke sporede melodier

Ikke i Zahms eller øvrige her undersøgte samlinger

119. — — :	Overs.: Der milde Schöpfer hat / den Menschen bloss aus Gnad' — 90.
120. — — :	Overs.: Ich hör', aus deinem wahren Munde — 138.
121. — — :	Overs.: Ihr Seelen! die den Lasterbanden — 142.
122. — — : (i metrum som: Vor Gud han er så fast en borg).	Overs.: Du Teufel sollst dir Freude nicht — 69.
123. — — :	Orig.: <i>Åh, min rose visner bort</i> — 81. (Tr. 1704: Egen mel.). Sand III, 3 ikke identificeret.
124. — — : (nndl. alexandrinere som hos A. D. Foss og Speerentes).	Overs.: Du schüdder Staub und Erd' — 246.

Registrauten viser os allerførst, at Brorson har været særdeles fortrolig både med sin forlids og samtids danske og tyske åndelige melodier. Det store antal, han må formodes at have kendt og brugt, falder i tre hovedgrupper, den ældre, faste melodistok omkring reformationen (Klenodieregistrant 1-44), den baroke overgangsgruppe (45-67), der dels afrunder den ældre sang, dels indvarsler den nye ved at inddrage melodiforlag af mere verdslig karakter; og endelig pietismens melodier (68-118) med det mere eller mindre instrumentale præg og, pletvis, den harmoniske afhængighed og banalitet — en blindgyde, om man vil — for den egentlige, kirkelige og folkelige sang. For det andet viser listen, som allerede påpeget af J. P. Larsen¹⁾, at Brorson vel nok har benyttet gamle og nye melodier i alle Klenodiets afsnit, men dog ikke helt i flæng. Man vil se, at det er inden for de to ældre hovedgrupper, han har skrevet de fleste salmer til samme melodi. Her forekommer de fleste tekstanumre. Idet de halvfede numre i højrespalterne angiver Brorsons originale tekster, vil det tillige ses, at næsten alle originalerne går til disse ældre melodier. Gennemløber man sidste hovedgruppe, pietistmelodierne, finder man oftest kun een tekst til hver melodi — og mellem alle disse tekster kun fem originaler. Som Brorsons pietisme var statskirkelig-moderat, således har hans melodivalg da stort set også været. Til sine originale kirkesalmer synes han, overalt hvor det var muligt,

¹⁾ «Lamb og dansk kirkesang» (Kirken IV, 1882, s. 72 ff.).